

smo dobre volje. Ker čitalnica šele kratak čas obstoji, in mi pa smo že stari postali, zatorej je velika laž, da bi mi od članov čitalnice živeli. Pesnice pa smo že preje peli in jih bomo demo še peli; kdor jih noče poslušati, pa naj odrine in izgine. Ti privandračiči nas v svoji namazani cunjii svari, da naj smo mirni, drugače bodo naša imena odkrili. Sirote premlade, kaj mislite s tem? Z našimi imeni se mi vsako uro upamo na dan, in ako bi mi mirni in potrpežljivi ne bili, bi te 3/4 potrebnih zagriženecv že davno umazali... Zatorej mir, zagriženici, drugače se začnemo boriti!

Sv. Lovrenc slov. gor. Dragi „Štajerc“! Tvoj zadnji članek o razmerah v našem sv. Lovrencu napravil je mnogo razburjenja. Prizadeti prvaški poštenjaki so se kar skrivali, ker jih je bilo sram. Mi kmetje pa vemo in javno priznamo, da si govoril resnico! Ti prvaki pač mislijo, da smo mi kmetje edino zato na svetu, da plačujemo zanje, naši otroci pa zato, da jih pretepavajo ljudje, ki cele noči pri kvartah pretekroajo. Tega pa ne! Mi kmetje smo gospodarji in nas ne bode Horvatova „poštena“ družba za nos vodila. Tako, kakor se je svoj čas, se ne bode pri nas nikdar več gospodarilo. Učiteljskim pretepačem pa bode že oblast nšesa navila. Naj potem v ljubljanski cunjii kričijo, kakor hočejo... Mi kmetje imamo polno zaupanje do vrlega našega g. Rebernaka! Zato tudi mislimo, da skoraj ni vredno, da bi on odgovarjal na pobalinske napade v „Slogi“. Kakor stekli psi lajajo nad g. Rebernaka in ga psujejo za „nemškutarja“. V lažnivem „Slovenskem gospodarju“ pa ga neki dopisun psuje za „privandranca“. Vedi, ti dopisun, da je bil g. Rebernak rojen iz boljše hiše v Konjicah, da so imeli v hlevu tiste hiše 16—18 glav goveje živine, da se je g. Rebernak pred 20 leti pripeljal v sv. Lovrenc kot delovodja, ker je bil s pismom poklican, da je potem kupil posestvo in usnjarsko obrt. Edino svojim žljavim rokam se mora torej zahvaliti, da je zdaj razširil posestvo. Vse to seveda tistega dopisuna nič ne briga, ker njemu g. Rebernak gotovo ni in ne bode ničesar dolžan. Pač pa je pri sv. Lovrencu več „privandrancev“ in prilizljenih hinavcev, ki so večinoma klerikalci, ki se ljudem hlinijo in jim pesek v oči trosijo. Ti se delajo kakor farizeji pobožne. Ako bi pa videli zlato tele, padli bi pred njim na kolena in mu molili. Tukaj ne more biti edinosti, eden drugega pika in zahrbitno šinfa, v obraz pa se hlini prijatelj. Prvaški gonji pa bomo poštenu možje že konec napravili. Mi se borimo za pravico in resnico!

Kmetje.

Kozje. Dolgo je trajalo, da je na naši tukajšnji pošti čisto slovenski napis izginil in da se ga je z nemškim nadomestilo. Tukajšnji prvaki delajo sploh gledč napisov mnogo neumnosti. Trgovec Pleterski, ki je bil še pred tremi leti član nemškega „Turnvereina“ v Brežicah in je vsak dan v „Deutsches Heim“ sedel, postal je zdaj hudo zagrižen prvak in ima le slovenski napis. Istotako njegov konkurent Druškovič. Ali največ na tem polju si je dovolil tukajšnji nadučitelj Krajnig. Odstranil je namreč dvojezični

Grof Pallavicini.

Naš minister za zunanje zadeve grof Ahrenthal nastopil bode daljši dopust, da si zboljša svoje zdravje.

Johann Markgraf Pallavicini.

Medtem ga bode v njegovem poslu zastopal Johan grof Pallavicini, katerega sliko danes prinašamo. Grof Pallavicini je avstrijski zastopnik pri turški vladi.

napis na tukajšnji šoli in ga nadomestil s čisto slovenskim. Vprašamo torej slavni deželni šolski svet prav uljudno, ali se je to morda po njegovem naročilu zgodilo? Ako ne, potem naj se tega zagriženega nadučitelja prisili, da vpošteva postave in da pusti zopet dvojezični napis napraviti. Vse to izvira le znani prvaki politični gonji. Sicer pa bomo demo še o razmerah v Kozjem obširneje govorili.

Kmetje.

Rogaška Slatina in sv. Barbara v Halozah. Mnogo smo že čitali po časopisu o slavnemu kaplanu Verku, ki je zdaj pri sv. Barbari v Halozah nastavljen. Njegovi škandali presegajo že vse meje! Ni čuda, da ga knezoškof od ene v drugo faro pošilja. Po našem mnenju dela Verkovo postopanje vsej duhovščini sramoto. Evo slučaj: Začasa, ko je ta kaplanček novo mašo bral, je pri ljudeh fehtaril in za denarje ciganiil. Tudi drugi darovi so šli v njegovo torbo. Pa ne samo premožne, marveč tudi reveže je ociganil. Tukaj v Rogaški Slatini n. pr. živita mož in žena, ki sta skrajno vboga, stannjeta v tuji hiši in imata njičico v najem, na kateri toliko pridelata, da se zamoreta čez zimo preživeti. Tudi ta dva jo ociganil maziljenec; posodila sta mu namreč 48 kron, katere sta imela pripravane za čase boleznii ali nesreče. Preteklo pa je že šesto leto in kaplan Verk se še ni spomnil, revnina zakonskoma denar vrnit. Čakala sta, dokler sta mogla. Ko pa je huda bolezen obiskala vbogo ženo, pisal je mož Verku, da mu naj tistih 48 K vrne. Ali odgovora od tega čednega kaplana ni dobil. Mož je pozneje enkrat tudi kaplanovo mati tirjal. A tudi zdaj je bilo vso čakanje zastoj. Kaplanova mati je potem enkrat rekla, da je kaplan za tisti denar par „očenašov“ zmolil! Nesrečni mož je pisal škofu v Mariboru, da mu je kaplan že toliko časa denarja dolžan, da je njegova žena že 28 mesecev hudo bolana v postelji, da nima skoraj kaj jesti itd. Dosljej tudi to pismo ni pomagalo. Javnost naj sodi, ali je to lepo in duhovniki naj se svojega kolega Verka — sramujejo.

se poskrbi za to, da zvedo vsi udeleženci o pravem času, kdo ima živino za hlev na prodajo ali kdo želi kupiti. Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), poklicana in ustanovljena za to, da skrbi za koristi kmetijstva pri vnovčevanju živine, je prevzela nalogo s priobčevanjem ponudb in zahtev posredovati v tem težavnem času med prodajalci in kupci živine. Zato so vsi kmetovalci in pitavci živine, ki hočejo prodati ali kupiti živino za v hlev, vabljeni, naj kolikor mogoče hitro naznanijo na naslov: Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), Dunaj VIII., Lammgasse 4 ali pa na uredništvo „Štajerca“ v pismu ali na dopisnici sledeče:

1. Ime in naslov,
2. ali hočejo kupiti ali prodati,
3. število glav ponujane oziroma zaželjene živine,
4. nje starost in pasmo.

Prijava lahko pošljejo vsaki posamezno, ali pa jih lahko pošljejo kmetijska društva, zadruge ali zveze za več skupaj hienkrat. Prijave se zberejo in po možnosti hitro priobčijo, navadno v posebnih listih, ki se pošljejo deželnim, okrajnim in krajevnim kmetijskim društvom in z drugim ter vsem c. k. okrajnim glavarstvom, kjer se razpoložijo na vpogled. Pri okrajnih glavarstvih dobje te liste pred vsem živinozdravski organi. Po možnosti se bodo priobčile tudi v listih, namenjenih kmetijstvu in razširjenih med kmetovalci. Na zahtevo se bodo te liste poslale tudi posameznim zanimancem.

Kmetovalci so prošeni, naj svoje prijave in želje nemudoma naznanijo.

Glede nasvetov ali posredovanja se naj v teh stvareh kupci in prodajalci obrnejo naravnost na Centralo za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale) na Dunaju VIII., Lammgasse 4.

Novice.

Polom za polomom.

Resnično, — primanjkuje nam že skoraj prostora, da bi popisovali izrodke, pojave in posledice prvaskih polomov. Kajti komaj se človek oddahne in misli, da je stvar končana, že zopet prihajajo poročila o novih polomih. Treba je, razumeti, da se tukaj ne grè več za polome posameznih zavodov, marveč da je to nekak splošni, vse prvaské gospodarske organizacije se tikoči polom. Posojilnice, sploh denarni zavodi, konzumne zadruge, mlekarne, kmetijske zadruge, tiskarne, knjigarne, akcijske družbe, vse to, kar so slovenski prvaki z umetno naglico iz tal zbili, vse poka in se podira, vse je na pesku zidano, vse grè rakovo pot... Konkurzi „Agro-Merkurja“ in „Glavne posojilnice“ še niso rešeni, načelniki in slavni „revizorji“ še niso svojo brezvestnost pred sodnijo zagovarjali, ko se že čuje o novih polomih. V Ljubljani, v Novem mestu, na Štajerskem, povsod! „Zveze“ gospodarskih organizacij slovenskih prvakov so v vsej javnosti svojo nezmožnost, svojo moralno propalost dokazale. „Revizorji“ teh zvez so razkričani kot plačani priganjači političenih struj, ki niso hoteli svoje dolžnosti storiti ali bi so delali naravnost proti svojemu prepričanju in proti svoji vesti. Tudi s prvaskimi podjetji je stvar ednaka. Celsjska „Zvezna tiskarna“ in „Zvezina trgovina“ nimata pravice obstoja in so zapravljale tuji denar za nerodno „narodno“ politiko. Istotako je stvar baje tudi pri „Učiteljski tiskarni“ v Ljubljani, v kateri dolguje samo prvaski srbofilski list „Jutro“ baje čez 20.000 K. In govori se, da so v tej tiskarni naloženi denarji, namenjeni učiteljskim vdovam in sirotam. Tudi v klerikalni gospodarski organizaciji smrdi hudo. Zato so klerikalci iz žepov kranjskih davkoplačevalcev vzeli mnogo denarja in ga porabili za svoje razbite zavode. Večmilijonsko garancijo prevzeti je morala tudi dežela kranjska za — klerikalne zadruge. Na Dunaj se vozijo dr. Brejc, monsignore Podgorc in ednaki tički, da bi od vlade dobili pomoči za svoje razbite organizacije. Davkoplačevalce hočejo za krvavi denar oropati. Mi vsi naj bi plačevali za prvaské in klerikalne zločine... Pa še nekaj

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvirne zavoje z imenom

Kathreiner

Kmetovalcem in živinorejcem!

Kuga na gobcih in parkljih je po mnogih krajih povzročila živinozdravske odredbe, s katerimi se je promet z živino izredno otežkočil, posebe pa so se marsikje morali prepovedati celo živinski sejmi. Tako ni samo živinorejcem otežkočena prodaja živine, večkrat tudi celo onemogočena, ampak tudi živinorejci in oni, ki se pečajo s pitanjem živine, imajo vsled tega velike težave. Posebno nakup živine za hlev (za pitanje ali molžo) je tako zelo težaven, da se je treba bati, da v mnogih obratih, ki bi radi kupili živino, ne bo mogoče dobiti dovolj in pravočasno živine za hlev. Zato je potrebno, da

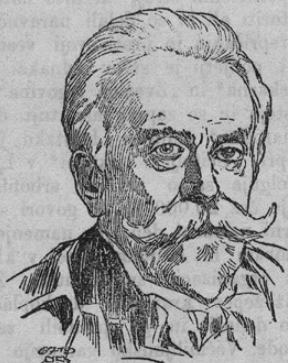
je zanimivega v teh prvaskih polomih: nedoslednost in breznačajnost slovenskih prvakov! Septembra meseca 1908 n. pr. je bil med glavnimi razgrajaci proti nemstvu v Ljubljani dr. Oražen. Kmalu potem pa je ta „krvava manšeta“ prodal svojo pivovarno Nemcem in sprejel lepi dobiček od Nemcev. Taki so ti junaki! „Učitelska tiskarna“, ki tiska srbski listič „Jutro“, ima baje denarno posojilo od nemške hranilnice. Prvaski profesor Reiser psuje po shodih nemstvu, lastno njegovo mati pa mora nemška šparkasa živeti. In tako bi našeli lahko celo vrsto enakih slučajev... Nedoslednost je posledica propalosti ali pa slabotnega prepričanja! In nedoslednost koplje prvastvu grob... Zanimivo pa je, da se prvaki zdaj toliko čez „Štajerca“ togotijo, češ da ta te prvaste polome popisuje. Ja, gospodje, kaj pa ste vi l. 1908 delali? Popolnoma po nedolžnem na sleparski način ste širili bojkot proti naprednim zavodom. Vašega bojkota se seveda nikdo vstrašil ni. Ali mi bi zdaj tudil lahko bojkot pričeli in imel bi gotovo večji uspeh. Pa nočemo! Enega pa si ne pustimo vzeti: da poročamo javnosti resnico! Ali naj bi rajše molčali, kadar vabite vi nezavedne in lahkoverne kmete v svoja sleparska podjetja? Ne, prvaki, molčali ne bomo, temveč povedali bomo ljudstvu i z a n a p r e j, kako stoji stvar! Jezika si ne damo od nikogar zavezati. Ako čita ljudstvo naša resnična poročila in potem v opravičeni skrbi prvakov svojega denarja več ne zaupa, — tega gotovo mi nismo krivi! Krivi so tisti, kateri so s svojim počenjanjem, s svojim zagospodarjenjem ljudstvu to zaupanje ugrabili! Ali nas razumete?

Oblast, kje si?* Naši prvaki so res smešni in otročji v vsej svoji zlobnosti. Velikanski njih gospodarski polom pa jim je vzel zadnje ostanke pameti. Zdjaj — kličejo oblast na pomoč in zahtevajo v ljubljanskih svojih listih pomoči pred — „Štajercem“! Radi bi imeli, da bi se našemu listu nagobčnik obesil. Pa se hudo motijo. Sicer pa gledamo mi hladnokrvno na togotno kričanje histeričnih prvakov. In nekaj jim povemo na uho: **Kar je „Štajerc“ o polomu prvaskih posojilnic pisal, vsaka besedica je bila preje že v slovenskih listih natiskana.** Kar ni bilo konfiscirano v „Slovenca“, „Slov. narodu“, „Jutru“, „Straži“, „Slov. gospodarju“ itd. itd., — tega ne pustimo v „Štajercu“ konfiscirati! Prvaki naj se torej v prvi vrsti za lastni nos primejo! In oblast naj bi takrat na pomoč klicali, ko so voditelji slovenskih posojilnic milijone ljudskega denarja zapravljali!

Lepa prvaska zavarovalnica! Že zadnjič smo poročali o nesramnem postopanju „Vzajemne zavarovalne družbe proti požarni škodi in poškodovanju zvonov“ v Ljubljani. Ta prvaska zavarovalnica se dela tako pobožno, da zlorablja celo Božje ime v reklamne namene. Pri vsemu temu pa sta ji krščanska

Štefan Milow.

Te dni je praznoval pisatelj in pesnik Štefan pl. Millenkowicz svoj 75 letni rojstni dan. Jubilar piše pod

Dichter St. Milow.

imenom Štefan Milow in spada med boljše današnje pisatelje.

ljubezen in tudi navadna reelnost solidnih zavodov nezna stvar. Zgolj iz prvako-političnih zagriženih vzrokov dela ta zavarovalnica kmetom nepotrebne troške. In v neverjetni predrznosti hujska ter ščuva proti poštenim nemškim šparkasam. Že zadnjič smo povedali, da hujska n. p. proti vrli in skozinskoz solidni nemški šparkasi v Brežicah ob Savi. Ali zdaj se nam piše še od druge strani sledeče: „Zakonska Lovrenc in Veronika Perger, posestnika v Pečki imela bi dobiti od okrajne šparkase v Slov. Bistrici hipotekarno posojilo v znesku 800 kron. Pastila sta posojilo zemljiško-knjižno zaguriti. Treba bi bilo še, da se vinkulira na poslopju obstoječe zavarovanje omenjene prvaste zavarovalnice iz Ljubljane. Ko sta zakonska Perger od te vzajemne zavarovalnice zahtevala certifikat vinkuliranja, dobila sta iz Ljubljane nesramni odgovor, da se certifikata ne vpošlje, češ da šparkasa to prvako zavarovalnico bojkotira; obenem se ju je vabilo, da naj si pustita posojilo od zavarovalnice same (potom kakšne prvaste polomljene posojilnice) priskrbeti... To je pač nedosežena predrznost! Najprve se slovenske kmete z vsemi močimi agenti lovi, da si pustijo poslopja pri tej prvaski zavarovalnici zavarovati, potem pa se jim prepreči vinkulacije, se jim dela troške, se jim krađe čas in se jih hujska v nevarne, pobite in zanemarjene prvaste posojilnice! Čujemo, da se je to predrzno kranjsko zavarovalnico tožilo in smo radovedni, kaj bode sodnija k temu rekla. Na vsak način pa opozarjamo javnost že danes na postopanje te prvaste zavarovalnice, katere bojkotne želje bomo že omejili. Radovedni smo, ali bodejo morali kmetje res svoj denar prvaskim bankrotirjem nositi, ki potem tako z njim gospodarijo, kakor se je pri „glavni posojilnici“ gospodarilo! Opozarjamo pa tudi oblast na to stvar!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Ptujski „narodnjaki“, na čelu jim politično penzionirani dr. Jurtelel in novo privandrani advokat dr. Fermevc se grozno v „Slov. narodu“ togotijo, da smo tudi ptujsko prvako posojilnico narahlo pobožali. Ta vznemirjenost je prav značilna in ta občutljivost podučna. Sicer pa vemo, da lazijo ti „narodnjaki“ okoli vseh močih oblasti in hujskajo biriče na „Štajerca“. Posrečilo se jim ne bode! Ali mislijo prvaki, da smejo samo oni napadati? Vsak dan pridigne ta jezuitovska gospoda po svojih revolverskih cunjah bojkot; potem pa obrača svoje oči proti nebu in zahteva, da oblast objavljane resnice „Štajercu“ prepove! V politiki velja geslo: klin s klinom! In mi ne bomo batine držali, temveč — nazaj udarili. Prestrašili nas ne bodejo! V najhujših časih smo slovenski bojkot izdržali; in tudi zdaj ga bomo izdržali, zdaj v času splošnega zločrškega poloma slovenskih zavodov...

Slovenska posojilnica v Ptuj mora imeti presneto slabo vest, da nas zdaj z smešnimi, neumnimi in zlaganimi „popravki“ po § 19 tisk. post. bombardira. Danes vè že vsak le količkaj izobraženi človek, da taki „popravki“ večinoma nimajo nobene veljave in nobenega pomena. Kajti v takem „popravku“ se lahko največjo laž trdi in kot „sveto resnico“ razglašča. Pravi eokaz takega popravkarskega zavijanja je sledeča čekarija te posojilnice. Omenimo, da le iz prirodne ljubeznjivosti in prijaznosti to čekarijo objavljamo, čeprav po našem mnenju ni postavno sestavljena. Ljudje naj vedo, kaj si upajo prvaski zavodi „popravljati“. Posojilnica nam torej piše: „Slavno uredništvo „Štajerc“ v Ptuj. — Sklicujoč se na § 19 tisk. zak. z dne 17. decembra 1862 št. 6 drž. zak. iz l. 1863 prosimo, da objavite k članku „Slovenska posojilnica v Ptuj“ čuti tudi že posledice splošnega poloma“, natisnjemem v Vašem c. listu z dne 5. marca 1911 št. 10 na istem mestu in z istimi črkami v zakonitem roku sledeči popravek: 1) Ni res, da je imel ta denarni zavod sploh vedno prav čudni način gospodarstva, res pa je, da se vodi gospodarstvo vedno strogo po postavi in zadržanih pravilih. 2) Ni res, da je izdajal tekom let prav velike svote v politične namene, res pa je,

da se ni ničesar izdajalo v politične, ampak s odila v dobrodelne namene. 3) Ni res, da so bili a j a o č i govni voditelji vedno jako previdni. 4) Ni vinkih. da je Ptujška slovenska posojilnica pred posojilnic, k velikansko svoto čez stotisoč kron izgubila od takimi pa je, da take svote ni nikdar zgubila. „Straža“, 1 res, da smo tudi udeleženi pri sedanjem. Zdjaj n nem polomu „Glavne posojilnice“ v Ljubljani. 5) res pa je, da Ptujška posojilnica pri prerlom, ki „Glavne posojilnice“ v Ljubljani ni prarje“ zakot udeležena. 6) Ni res, da se gre za preo bila ta „svote, katere bodejo brzokone zopet vložnikavo znam čali, res pa je, da se ne gre za nobeno ali v zadnj ker nima Ptujška posojilnica pri „Glavni požgane K jilnici“ nikake vloge, in res je, da vložnikavterih neu bodo ničesar plačali. 7) Ni res, da se posojilo našem v Ptuj slabo godi, res pa je, da se ji ne mrznila, k slabo. Ni res, da odpoveduje že posojila, ter ga ni ker se ji godi slabo, res pa je da posojilo na naših odpoveduje. Z odličnim spoštovanjem dr. Šbelmi so tela. Toplak.“ — Omenimo, da smo zdaj podostrsi s ljeni, na ta lažnjivi „popravek“ natančnojavlja Ke z dokazi ter številkami odgovorilinhartu in danes bodi le sledeče omenjeno: Posojilniških č pravi, da njeno gospodarstvo ni bilo „čudno“, čude bode g Hmh! Pravzaprav res ni bilo „čudno“, čira Linh vsi prvaski denarni zavodi gospodarijo s „Straža“, ednako. Pravi, da so bili njeni voditelji vavareh, ka „jako previdni“. Čudna „previdnost“ je tolikar raz činoma so prvaki pri svojih denarnih zavojega mn za svoj žep svote previdni. Nesramno pa je, dikdar klo nikdar večje svote izgubila. Ako treba, ji naš in var jemo čisto natanko, koliko tisočaleveda je tujega denarja je vrgla nara pa da nost skozi okno. Radovedni smo ta podlag kakšni dobiček dela s svojimi posevsti! O vsa naj bl temu pa še govorimo, gospodje „popravkarne na Posojilnica trdi nadalje, da ni udeležena pri vu“ in „ lomu „Glavne posojilnice“ v Ljubljani. Iz dajstva „ brega srca ji hočemo to verjeti, čeprav so mrugače, listi isto vest beležili. Tudi pravi posojilnica išljrujejo še ne odpoveduje posojil. Pa je le res! Š. Znač pa, gospodje dr. Jurtelel in tovariši, zadnja jih pri seda v tej zadevi še ni izpregovorjena! Toemo so — na svidenje!

„Slogaši“, to je tista politična godlja, barju. Ta ne krop ne mrzla voda in ki edino po brilijona smrdi, — ti „slogaši“ se v svojem ljubljanskim prv lističu zopet grozno v nas zaganjajo. Psijavdušen pljujejo in kažejo jezike, varni v naročju ljubjoškar in skih porotnikov. Pobalini so to, ki mečejo od ured menje izza varnega plota! Jezijo se „slogašični sta največ zaradi tega, kèr mine zamolčir. ima resnice v prvaskem posojilniškmetijsko Iz zato skačejo zdaj in vpijejo na žnps meti. Orniga, kakor mali psički na vaški zemsko Zagotovimo tej brinjevi druhali, da g. Ora žlici nima časa in volje, čitati „Sloga“. Zato ji tenško. nikdar ne bode odgovarjal, čeprav bi vedel glami slo pravih povzročiteljev te gonje par značilni emško občutnih odgovorov. Istotako povemo, da nister pa g. Ornig z našim bojem proti sleparijam vudi vrl vaških posojilnicah prav nič opraviti. Zločrani dr laž je, da bi on izdajal kakšne okrožnice pole! Si posojilnicam itd. Vemo, da se je ta zlobna nemšč skuhala v dr. Fermevcèvi kanceliji predka odgovorili bomo temu prvaskemu advoka enkrat prav jasno. V ostalem pa naj se „slogaši“ z brinjevim hofratom vred na glavo postavj — mi se ne bomo ozirali na n bene prošnje več (capito?) in bode resnico i nadalje zagovarjali! Kar „Sloga“ pi za to se pa niti podgane v „narodnem doma ne zmenijo. Prvič zato ne, kèr „Sloga“ sple nobenih naročnikov nima; drugič zato ne, k „Sloga“ sploh same prvaste sleparije zagovar tretjič zato ne, kèr temu listu itak nikdo ni sar ne veruje; četrtič pa zato, kèr bi niti s svetniki skupaj ne mogli očistiti i oblažiti sleparije v prvaskih p sojilnicah! Finis!

Članica „Zadružne zveze“ v Celju z znanje. „Prisiljeni smo, poročati o celjski zvezi marsikaj, ker njeni faktorji javnosti prikri vajo. Iz celjske zveze sta izstopili posojilnica v Trbovljah ter hranilnica in posojilnica v sv. Tomažu. Več starejših posojilnic bo v kratkem sledilo. Izstopila je tudi zadnji dve posojilnici. Izstopila je tudi posojilnica v Pilštajnu. Cela vrsta posojilnic (imena na razpolago) hoče pristopiti k nemški zvezi v Gradcu. Celjska zveza je 25 tisoč kn

